

Aleg 7-18

SPRAWOZDANIE

Wydziału krajowego o petycyach Maryi Janikowskiej, Anny Sarneckiej, Franciszki Kubrakiewiczowej, Anny Sarneckiej, Franciszka Mościckiego, Zofii Krogulskiej i Maryi Pauk o przyznanie zaopatrzeń i o projekcie unormowania zaopatrzeń dla służby nieetatowej.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z dnia 24. stycznia 1910 odstąpił Wysoki Sejm Wydziałowi krajowemu petycyę: l. 3.647 Maryi Janikowskiej, l. 3.650 Anny Sarneckiej, byłej dozorczyńni chorych, l. 3.740 Anny Sarneckiej, wdowy po parobku, l. 3.856 Franciszki Kubrakiewiczowej, l. 4.229 Franciszka Mościckiego, l. 4.309 Zofii Krogulskiej i l. 4.311 Maryi Pauk o przyznanie zaopatrzeń do zbadania i sprawozdania z ewentualnym projektem unormowania zaopatrzeń dla służby nieetatowej.

Co do wymienionych petycyi zauważyć musi Wydział krajowy przede wszystkim, że Franciszka Kubrakiewiczowa ma już zaopatrzenie, wymierzone jej przez Wydział krajowy na podstawie uchwały sejmowej z dnia 18. marca 1907 w kwocie 400 Koron. zaś Marya Janikowska i Zofia Krogulska pobierają pensye emerytalne, wymierzone im na podstawie statutu emerytalnego z r. 1889 — przy czem zaznacza się, że Zofia Krogulska jest wdową po pisarzu kancelaryjnym zakładu, zatem po urzędniku etatowym.

Ponadto sprawa zaopatrzenia dla służby nieetatowej zakładu kulparkowskiego została już unormowana uchwałą Wys. Sejmu z dnia 3. listopada 1905, wedle której: 1) dozorecy i dozoreczynie chorych w zakładzie nabierają prawa pobierania prowizyi z funduszów zakładu w razie okaleczenia i nieudolności do służby po 10 latach służby w wysokości 40% ostatniej płacy, z doliczeniem do prowizyi także odpowiedniego odsetku, dodatku służbowego; — 2) za każdy dalszy rok służby dolicza się przy wymiarze prowizyi 3% ostatniej płacy z policzeniem dodatku, tak że prowizya po 20 latach wyniesie 70%, po 30 zaś latach równa się wysokości całej płacy.

Zgodnie też z brzmieniem tej uchwały nie wymierzono prowizyi Annie Sarneckiej, dozoreczynie chorych, która dobrowolnie ustąpiła ze służby zakładowej, ani Franciszkowi Mościckiemu, który podobnie, jak zmarły mąż Paukowej, nie wysłużył przepisanej ilości lat w Zakładzie. Ponieważ jednak Wysoki Sejm w ubiegłych latach część podobnych petycyj uwzględniał, przeto także inni z pośród byłej służby zakładowej, czerpiąc w tem zachętę, wnoszą petycye o zaopatrzenie z łaski, ponieważ nie nabyli doń prawa na podstawie uchwalonych przez Wysoki Sejm norm ogólnych. Wydział krajowy ze swej strony zauważa, że oileby wszystkie te petycye miały być uwzględnione, w istocie odpowiedniejszem byłoby nie tyle unormowanie, ile zniesienie dotychczas obowiązujących przepisów o zaopatrzeniu służby nieetatowej zakładu. Przepisy te, ze względu na obecną organizację służby zakładowej i wartość jej świadczeń, uważał Wydział krajowy dotychczas za wystarczające. Nie da się jednak zaprzeczyć, że stosunki w tej mierze istniejące, domagają się reformy.

To też szczegółowe normy organizacyjne, oraz projekt statutu emerytalnego dla służby nieetatowej zakładu z uwzględnieniem wyższej skali potrzeb nożożytnego zakładu psychiatrycznego, opracowuje Departament V-ty, poczem będzie on szczegółowo rozważany przez Wydział krajowy. Ponieważ w tej mierze pożądaną jest zupełna jednolitość przepisów obowiązujących w kraj. zakładach dla umysłowo chorych, przeto odpowiednie wnioski w sprawie zmiany obowiązujących postanowień o zaopatrzeniu nieetatowej służby w obu kraj. zakładach dla umysłowo chorych (t. j. kulparkowskim i kobierzyńskim) przedstawi Wydział krajowy na jednej z następujących sesyj Wysokiego Sejmu.

Zanim to jednak nastąpi, uważa Wydział krajowy przyznawanie zaopatrzeń służbie nieczyniącej zadość wszystkim wymogom cyt. uchwały Wys. Sejmu za możliwe w drodze łaski i ze swej strony skłonny jest zaopiniować przychylnie takie petycye, które wyjątkowo zasługują na szczególne uwzględnienie. Z wyżej wymienionych przekazanych przez Wysoki Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania petycyj zasługuje na takie uwzględnienie prośba Franciszka Mościckiego, byłego dozorecy odczyszczalni biologicznej w zakładzie w Kulparkowie, który w służbie zakładu kulparkowskiego nabawił się ciężkiej choroby ócz i postradał wzrok, wskutek czego stał się zupełnie niezdolny do zarobkowania. Z tych też powodów przedstawia Wydział krajowy poniżej odpowiedni wniosek.

Przedmiotem zaś badań jest jeszcze petycya Anny Sarneckiej, byłej dozoreczynie chorych w rzeczonym zakładzie. W tym wypadku, o ile opinia lekarska orzeknie, że Anna Sarnecka stała się wogóle niezdolną do zarobkowania, Wydział krajowy przyzna jej odpowiednie zaopatrzenie we własnym zakresie działania zgodnie z postanowieniami powołanej uchwały Wysokiego Sejmu.

Zamykając niniejsze sprawozdanie Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Sejm przyznaje w drodze łaski Franciszkowi Mościckiemu, b. dozorecy odczyszczalni biologicznej w kraj. zakładzie dla obłąkanych w Kulparkowie dożywotnie zaopatrzenie w rocznej wysokości 200 (dwieście) Koron.

2) Sejm upoważnia Wydział kraj., aby do każdorocznego budżetu kraj. za-
 kładu dla obłąkanych w Kulparkowie wstawiał tytułem zaopatrzenia dla Franciszka
 Mościckiego kwotę 200 Koron.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem
 Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy :

Badeni *w. r.*

Sprawozdawca :

Dr. Szymon Bernadzikowski *w. r.*

Członek Wydziału krajowego.

